

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 500
din 14.05.2008

Dosar nr.: 196/2008

Petiția nr.: 3797 din data de 05.03.2008

Petent: P C

Reclamat: -

Obiect: Petentul consideră discriminatorii prevederile legale care stipulează obligația părinților de a-și întreține copii majori până la finalizarea studiilor.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. P C domiciliat în comuna

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. -

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentului, astfel cum este formulată, vizează prevederile legale aplicabile în cazul solicitării pensiei de întreținere de către copiii majori aflați în continuarea studiilor, până la terminarea acestora.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția înregistrată cu nr.3797/05.03.2008, P C solicită Ministrului Educației și Tineretului și precum și Consilierului de Stat al Premierului României pe probleme de justiție promovarea propunerilor sale privind pensia de întreținere pentru copii

minori/majori cursanți. În acest sens, petentul anexează un model de acțiune de stabilire/majorare a pensiei de întreținere pentru copii minori/majori cursanți în învățământul de zi, model elaborat de Asociația Română a Cetățenilor Aflați în Dificultate.

3.2. Petentul susține că în România există 7 milioane de părinți discriminați în urma acționării lor în judecată de către copii minori/majori deoarece instanțele judecătorești îi obligă să plătească o pensie de întreținere mai mare decât contribuția materială adusă de părinții neacționați în judecată. În acest sens, petentul propune o nouă formulă de calcul a pensiei de întreținere pentru copii minori/majori astfel: [(venitul net realizat – 75% constantă grad de îndatorare):4]:4.

3.3. În susținerea afirmațiilor sale, petentul anexează Sentința Civilă nr. 1534/2007 prin care s-a admis acțiunea reclamantei P S C împotriva pârâtului P C și s-a majorat pensia de întreținere lunară stabilită în sarcina pârâtului.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr .3797/05.03.2008, Colegiul Director a ridicat excepția de necompetență prin adresa nr. 3912/10.08.2008, solicitând petentului să-și formuleze apărarea cu privire la excepția invocată.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 3912/10.08.2008 a fost citat petentul, P C , pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 01.04.2008, fiind astfel îndeplinită procedura de citare a părților, conform art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

4.3. La termenul din data de 01.04.2008, petentul nu s-a prezentat.

4.4. Prin adresa înregistrată cu nr. 4456/19.03.2008 petentul a comunicat un punct de vedere. Petentul nu a formulat apărări față de excepția ridicată din oficiu.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1. Prin adresa înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării sub nr. 4456/19.03.2008, petentul arată că fiica sa P S -C , împreună cu mama ei, profită financiar de pe urma sa, prin intermediul pensiei de întreținere stabilită prin sentință judecătorească în sarcina sa.

5.2. Petentul susține că plătește ¼ din venitul realizat pensie de întreținere majorei P S -C spre deosebire de mama numitei P S -C care nu participă la întreținerea copilului în același procent deoarece nu a fost acționată în justiție.

5.3. În continuare, petentul arată că se consideră discriminat deoarece legislația actuală favorizează părinții neacționați în judecată în detrimentul celor care au fost acționați pentru plata pensiei de întreținere.

5.4. Petentul consideră de asemenea că legislația actuală în materie de dreptul familiei, prin prevederile privind cota procentuală din salariu datorată de părinte cu titlu de pensie de întreținere, încurajază majorii aflați în continuarea studiilor să profite de veniturile părinților până la vârsta de 27-33 de ani, devenind astfel inutili societății.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În fapt, Colegiul Director ia act de Sentința Civilă nr. 1534/2007, din care rezultă că P C , tatăl majorei P S -C , este obligat la plata unei pensii de întreținere în cuantum de 340 lei.

6.2. Colegiul Director reține faptul că art. 86 alin. 1 din Codul familiei reglementează obligația de întreținere între părinți și copiii lor.

6.3. Dispozițiile art. 86 alin. 1 din Codul familiei coroborate cu prevederile art. 66 lit. b din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale constituie temeiul legal pentru acordarea copilului major aflat în continuarea studiilor a dreptului de a primi pensie de întreținere de la părinții săi, până la împlinirea vârstei de 26 de ani.

6.4. Conform art. 66 lit. b din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, copiii au dreptul la pensie de urmas, daca isi continua studiile intr-o forma de invatamant organizata potrivit legii, pana la terminarea acestora, fara a depasi varsta de 26 de ani.

6.5. Rațiunea pentru care prevederile art. 66 lit. b din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale constituie temeiul legal pentru acordarea pensiei de întreținere pentru copilul major aflat în continuarea studiilor constă în aceea că nu se poate face distincție între drepturile copiilor majori ai căror părinți se află în viață și drepturile copiilor majori ai căror părinți au decedat.

6.6. Rațiunea pentru care s-a instituit obligația de întreținere și pentru copilul major constă în faptul că, în situația efectuării studiilor, persoana nu se poate întreține singură, aflându-se astfel în nevoie din cauza incapacității de a munci (art. 86 alin 2, Codul Familiei). Se constată deci că legiuitorul a condiționat dreptul de întreținere a copilului major de continuarea studiilor, obligația corelativă subzistând în sarcina părinților până la împlinirea vârstei de 26 de ani de către major. Nu are relevanță dacă majorul urmează cursurile unei instituții de învățământ de stat sau particulare, învățământ superior sau școală profesională, izvorul obligației de întreținere fiind același, anume îndatorirea părinților de a asigura educarea și instruirea copilului lor.

6.7. În cazul majorului care nu a împlinit încă vârsta de 26 de ani și care nu se află în continuarea studiilor, întreținerea prestată de părinți este posibilă doar ca opțiune voluntară, nesusceptibilă de a fi adusă la îndeplinire prin mijloace coercitive. În situația în care pensia de întreținere a fost sistată ca urmare a neîndeplinirii condiției de continuare a studiilor, descendentul major poate fi repus în drepturi din momentul reluării studiilor și până la finalizarea acestora sau, cel mai târziu, până la împlinirea vârstei de 26 de ani.

6.8. Obligația de întreținere revine ambilor părinți, chiar dacă sunt separați în fapt ori divorțați. Părinții vor contribui la educația, creșterea și întreținerea copilului în funcție de nevoile reale ale minorului/majorului aflat în continuarea studiilor, ținându-se cont în același timp și de posibilitățile materiale ale fiecăruia dintre aceștia (art. 94 alin 1, Codul Familiei). Această obligație se stabilește sub forma unei cote procentuale din câștigul din muncă al părintelui sau a celui care înfiază (până la o patrimoniu pentru un copil, o treime pentru doi copii și o jumătate pentru trei sau mai mulți copii), conform art. 94 alin. 3 din Codul Familiei.

6.9. Instanța judecatorească, în temeiul prevederilor art. 94 alin. 2 din Codul Familiei, are puterea de a modifica suma datorată lunar sub titlul de pensie de întreținere, după cum se schimbă mijloacele celui care dă întreținerea sau nevoia celui ce o primește.

6.10. Analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că

diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.11. Reținând definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.12. Analizând aspectele sesizate pe fond și excepția de necompetență materială a C.N.C.D. ridicată din oficiu, Colegiul Director reține că petentul invocă aspecte ce vizează perfecționarea legislației actuale în materie de dreptul familiei.

6.13. Având în vedere prevederile legale invocate mai sus, petiția astfel cum este formulată și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director nu poate reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării: 01.09.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

